

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tom Tailor GmbH (Hamburg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 września 2012 r. w sprawie R 729/2011-2, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „T” dla towarów z klas 9 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8543183

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Tom Tailor GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „T” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 1368232 dla towarów z klas 9, 18 i 25; graficzny znak towarowy „T” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 2747996 dla towarów z klas 3, 6, 9, 14, 18, 21, 24, 25 i 28.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2012 r. — IBSolution przeciwko OHIM — IBS (IBSolution)

(Sprawa T-533/12)

(2013/C 46/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IBSolution GmbH (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Ekey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: IBS AB (Solna, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września w sprawie R 771/2011-2;
- zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września w sprawie R 771/2011-2 poprzez dopuszczenie rejestracji zgłoszonego znaku towarowego.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IBSolution” dla usług z klas 35, 41 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8421877

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: IBS AB

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „IBS” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 38729 dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2012 r. — Zafeiropoulos przeciwko Europejskiemu Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)

(Sprawa T-537/12)

(2013/C 46/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Panteleimon Zafeiropoulos (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokat M. Kontogiorgos)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji przetargowej Cedefop w sprawie odrzucenia oferty skarżącego złożonej w ramach przyspieszonego ograniczonego przetargu na udzielenie zamówienia „Świadczenie usług medycznych dla personelu Cedefop” (ogłoszenie o przetargu 2012/S115-189528) i decyzji o udzieleniu tego zamówienia (2012/S208-341369/27.10.2012) lekarzowi pediatrze;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie odrzucenia jego wniosku potwierdzającego skierowanego do pozwanego w dniu 19 listopada 2012 r. i zobowiązanie pozwanego do udostępnienia Sądowi i skarżącemu pełnego tekstu wszystkich dokumentów dotyczących spornego postępowania, tak aby umożliwić sądową kontrolę zgodności z prawem spornej oceny;
- zobowiązanie Cedefop do zapłaty skarżącemu odszkodowania w wysokości 100 000 EUR za szkodę wyrządzoną mu w wyniku opisanych w skardze działań organów Cedefop;
- obciążenie Cedefop kosztami postępowania oraz pozostałymi kosztami i wydatkami, które skarżący poniósł w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Po pierwsze, zaskarżone działania Cedefop są nieuzasadnione i naruszają jego prawa do obrony i skutecznej ochrony w zakresie, w jakim z treści zaskarżonej decyzji o udzieleniu zamówienia i z dokumentów udostępnionych na odpowiedni wniosek skarżącego nie można wyciągnąć niezbitego wniosku co do sposobu oceny i ostatecznego zaklasyfikowania ofert, a w konsekwencji ostateczna ocena przez pozwanego Cedefop nie jest wystarczająco uzasadniona zgodnie z art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾; poza tym skarżącemu nie powiadomiono o szczególnych cechach i przewagach wybranej oferty w porównaniu do jego własnej oferty; ponadto nie poinformowano go o tych punktach, na których opiera się ostateczna ocena komisji przetargowej w spornym postępowaniu o udzielenie zamówienia na świadczenie usług medycznych dla personelu Cedefop, chociaż złożył odpowiedni wniosek i dotyczący tego wniosek potwierdzający.

- 2) Po drugie, Cedefop popełnił błąd co do okoliczności faktycznych i naruszył zasady obiektywności i bezstronności, gdyż oceny komisji przetargowej, które są zawarte w indywidualnym sprawozdaniu z oceny skarżącego, są oczywiście błędne, a ocenie specyfikacji technicznej przedłożonych ofert brakuje obiektywności.
- 3) Po trzecie, występuje naruszenie istotnego warunku ogłoszenia odnośnie do sprawności technicznej oferentów, w szczególności warunek ten naruszono w ten sposób, że wybranemu wykonawcy brak jednej z wymaganych specjalizacji medycznych i powinien być zostać wykluczony.
- 4) Po czwarte, naruszono zasadę proporcjonalności i obowiązek określenia kryteriów udzielenia zamówienia, które umożliwiałyby obiektywną ocenę porównawczą, ponieważ przez to, że Cedefop użył kryterium „Jakość rozmowy”, naruszył wspomnianą zasadę i uchybił wspomnianemu obowiązkowi, gdyż sformułowanie tego kryterium jest zbyt niedokładne, żeby wynikały z niego dla oferentów optymalne kwalifikacje, które powinni oferować, aby uzyskać najwyższą ocenę.
- 5) Po piąte, zaskarżone zamówienie na usługi narusza Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej w związku z obowiązującymi przepisami krajowymi, gdyż pozwany Cedefop jako instytucja zamawiająca zatrudniająca ponad 50 pracowników zamówieniem tym nie dotrzymuje swojego obowiązku skorzystania wyłącznie z usług lekarza posiadającego specjalizację z medycyny pracy.
- 6) Po szóste, naruszono zasadę przejrzystości, gdyż pozwany Cedefop, nie udzielając skarżącemu żądanych informacji — zarówno na jego wniosek z dnia 15 października 2012 r., jak i na wniosek potwierdzający z dnia 19 listopada 2012 r., naruszył art. 100 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie budżetu ogólnego i art. 149 ust. 3 rozporządzenia (EG, Euratom) nr 2342/2002, jako że decyzji odmownej brak uzasadnienia w rozumieniu tych przepisów.

W końcu skarżący twierdzi, że jego żądanie odszkodowania jest uzasadnione, gdyż odpowiada ono art. 44 § 1 lit. c) regulaminu, a w skardze są przytoczone okoliczności, które spełniają określone w art. 340 TFUE warunki odpowiedzialności pozaumownej Cedefop.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).